

HRONOLOGIJA EUROPSKIH INTEGRACIJA

Danas Europska Unija ima 480 milion građana i 27 država članica. Na Europsku uniju otpada 20% svjetske trgovine i 25% svjetskog bruto proizvoda. Unija, također, pruža 55% ukupne svjetske razvojne pomoći.

1. januar 2007.

Proširenje za dvije nove članice: Bugarska i Rumunija su pristupile Uniji.

1. maj 2004.

Proširenje Europske unije za deset novih članica: Poljska, Kipar, Slovenija, Malta, Češka, Slovačka, Litvanija, Latvija, Estonija i Mađarska.

26. februar 2001.

Potpisan je Ugovor iz Nice (Treaty of Nice).

1. januar 1999.

Uvodi se euro. Banke i poduzeća prelaze na poslovanje eurom.

2. oktobar 1997.

Potpisan je Ugovor iz Amsterdama.

1. januar 1995.

Austrija, Finska i Švedska postaju članicama EU.

2. maj 1992.

U Portu je potpisan sporazum o stvaranju Europskog ekonomskog prostora (European Economic Area - EEA), kojim su ujedinjena tržišta EZ-a i EFTA-e. S 380 milijuna ljudi u 19 zemalja ono postaje najvećim jedinstvenim tržištem na svijetu. Na njemu vrijede propisi koji su na snazi u EZ.

2. maj 1992.

U Portu je potpisan sporazum o stvaranju Europskog ekonomskog prostora (European Economic Area - EEA).

7. februar 1992.
U Maastrichtu je potpisan Ugovor o Europskoj uniji (Treaty on European Union), koji stupa snagu 1. studenoga 1993. godine. Ugovor donosi novine u sljedećim područjima: razvoj ekonomske i monetarne unije, jačanje institucionalne strukture Unije i demokratizacija Europske zajednice te definiranje zajedničke vanjske i sigurnosne politike.

19. juni 1990.

Potpisan je Sporazum iz Schengena.

9. novembar 1989.

Srušen je Berlinski zid, a 3. listopada 1990. Njemačka se ujedinjuje.

17. - 18. februar 1986.

U Bruxellesu potpisan Jedinstveni europski akt (Single European Act) s ciljem stvaranja Europske unije kao nadnacionalne političke i ekonomske integracije, koji stupa na snagu 1. juli 1987. godine. Njime se redefiniraju Rimski ugovori i potiče politička suradnja s ciljem stvaranja zajedničke vanjske politike. Radi lakšeg odlučivanja napušta se praksa jednoglasnog odlučivanja i uvodi se većinsko glasovanje. Glavni ekonomski cilj jest stvaranje jedinstvenoga tržišta.

1. januar 1986.

Španija i Portugal postaju članicama Europske zajednice.

1. januar 1981.

Grčka postaje članicom Europske zajednice.

5. decembar 1978.

Uspostavljen je Europski monetarni sustav (European Monetary System) s ciljem uspostavljanja sistema fiksnih valutnih pariteta, dugoročne monetarne stabilnosti i mobilnosti kapitala baziranih na ECU (European Currency Unit).

1. januar 1973.

Danska, Irska i Velika Britanija postaju članicama EZ-a.

1. juli 1968.

Uspostavljena je carinska unija zemalja EEZ-a.

1. juli 1967.

Izvršna tijela triju zajednica spojena su u zajedničku Komisiju i Vijeće ministara kroz Ugovor o spajanju (eng. *Merger Treaty*).

30. juli 1962.

Uvedena je zajednička poljoprivredna politika (Common Agricultural Policy - CAP), prva zajednička politika EEZ-a.

4. januar 1960.

U Stockholmu je, na inicijativu Velike Britanije, potpisan ugovor o osnivanju Europskoga udruženja slobodne trgovine (European Free Trade Association - EFTA). Današnje su članice EFTA-e Island, Lihtenštajn, Norveška i Švicarska.

25. mart 1957.

U Rimu se potpisuju ugovori o osnivanju Europske ekonomske zajednice (*European Economic Community - EEC*) i Europske atomske zajednice (EURATOM), koji stupaju na snagu 1. siječnja 1958. godine. Obje zajednice po uzoru na ECSC dobivaju Vijeće ministara i Komisiju, a za sve tri zajednice osnovana je Skupština (od 1969. Europski parlament) i Sud europskih zajednica.

1. - 2. juni 1955.

U Messini, na sastanku ministara vanjskih poslova Europske zajednice za ugljen i čelik, predlaže se ekonomsko povezivanje zemalja članica te zajednice.

18. april 1951.

U Parizu je potpisan Ugovor o osnivanju Europske zajednice za ugljen i čelik (European Coal and Steel Community - ECSC) čime je stvorena prva Europska zajednica. Uz Njemačku i Francusku ugovor su potpisale Italija, Belgija, Luksemburg i Nizozemska. Ugovor stupa na snagu 25. srpnja 1952. kao prva europska organizacija nadnacionalnog značaja.

9. maj 1950.

Francuska objavljuje tzv. "Schumanov plan", projekt stvaranja nadnacionalnog organa koji bi ujedinio industriju ugljena i čelika dva najveća europska proizvođača, Njemačke i Francuske, u Europsku zajednicu za ugljen i čelik te onemogućio svaki budući rat između tih zemalja. Autor tog plana bio je Jean Monnet, francuski ekonomist, no plan je ime dobio po Robertu Schumanu, francuskom ministru vanjskih poslova, zbog njegovih zasluga u pregovorima i provedbi plana.

5. maj 1949.

Potpisan je statut Vijeća Europe (Council of Europe), organizacije koja treba biti nositelj europskog povezivanja u kulturi, znanosti, zaštiti ljudskih prava, demokraciji, pravu i upravi, te usmjeravati europske zemlje u više razine povezivanja. Vijeće Europe usvojilo je Konvenciju o temeljnim pravima i slobodama čovjeka, osnovalo je Komisiju i Sud za ljudska prava, usvojilo sporazum o socijalnom osiguranju - Europsku socijalnu povelju, Europsku kulturnu konvenciju, Konvenciju o priznavanju diploma i patentnih prava.

7.-10. maj 1948.

U den Haagu je održan Europski kongres (Congress of Europe) koji je trebao povezati razne europske pokrete i stvoriti europsku uniju ili federaciju. Na Kongresu je odlučeno da se stvori Europski pokret, nezavisna udruga koja i danas koordinira rad organizacija koje promiču europsko ujedinjenje, a nakon toga nastali su i Vijeće Europe, Europska platna unija, Europska zaklada za kulturu u Amsterdamu i College of Europe u Bruggesu.

17. mart 1948.

Potpisan je Bruxellski pakt između Velike Britanije, Francuske i zemalja Beneluksa s ciljem zajedničke obrane, a koji je poslije preimenovan u Zapadnoeuropsku uniju

Ažurirano: april 2007.